

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615203959
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7615203959.2

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Viera Dubovinská, v právnej veci žalobcu, RYCHLOMAT s.r.o., IČO: 47083972, bytom Námestie sv. Egídia 64, Poprad, proti žalovanému, C. L., Y. XX.XX.XXXX, Y. E. B. XXX, B., zast. opatrovníčkou Helenou Kotradyovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Spišská Nová Ves, o zaplatenie 203,40 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 153,40 eur spolu s 5% p.a. úrokom z omeškania zo sumy 130,- eur od 21. 4. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 16,50 eur a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 12. 3. 2015 domáhal sa od žalovaného zaplatenia 203,40 eur s príslušenstvom odvolávajúc sa na uzavretú zmluvu o pôžičke so žalovaným, ktorý porušil dohodnuté zmluvné podmienky.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 2C 127/2015-14, zo dňa 30. 3. 2015, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto podľa ust. § 173 ods. 2 O.s.p. súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu uznesením sp. zn. 2C 127/2015 - 25, zo dňa 23. 7. 2015.

Súd šetrením prostredníctvom OO PZ Markušovce zistil, že dňa 8. 6. 2015 brat žalovaného, K. L., nahlásil nezvestnosť svojho brata, C. L., ktorý ku dňu podania správy t.j. ku dňu 12. 6. 2015 je v evidencii vedený ako osoba nezvestná.

Vzhľadom na uvedené súd žalovanému na ochranu práv v konaní ustanovil opatrovníka v osobe, Heleny Kotradyovej, súdnej tajomníčky Okresného súdu Spišská Nová Ves.

Žalobca a ustanovený opatrovník sa pojednávania nezúčastnili, doručenie predvolania bolo riadne vykázané, preto súd konal v ich neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmluvou o pôžičke zo dňa 8. 10. 2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami, zákazníckym listom č. 30477, upomienkou a výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 27. 11. 2014, formulárom o zmluvných podmienkach a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Žalobca so žalovaným uzavreli dňa 21. 3. 2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička v sume 130 eur. Podľa zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal požičanú sumu 130 eur vrátane poplatku za spracovanie a poskytnutie pôžičky vo výške 26 eur a dohodnutého úroku vo výške 23,40 eur vrátiť v lehote do 30 dní a to do 20. 4. 2014. Okrem poplatku za spracovanie úveru vo výške 26 eur nebola žalovaným uhradená žalobcovi žiadna čiastka.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný ku dňu podania návrhu neuhradil zvyšok svojho dlhu vo výške 153,40 eur (istina 130 eur a dohodnutý úrok pôžičky vo výške 23,40 eur) podľa zmluvy o pôžičke a to ani napriek výzve žalobcu, bol žalobca nútený domáhať sa ochrany svojich práv podanou žalobou.

Podľa čl. V. zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 15 eur za každý aj začatý mesiac omeškania s vrátením pôžičky. Z takto dohodnutej zmluvnej pokuty si žalobca uplatňuje od žalovaného zaplatenie sumy 50 eur a z poskytnutej istiny uplatňuje žalobca zákonný úrok z omeškania vo výške 5% p.a.

Zmluva o pôžičke uzavretá dňa 21. 3. 2014 medzi žalobcom a žalovaným je vo svojej podstate spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53a) ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a) Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v článku 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov.

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo

strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Oceáno Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Zmluvné podmienky dohodnuté v článku V. zmluvy o pôžičke sú pre rozpor s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka neplatné, pretože spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka ohľadom zmluvnej pokuty nebola individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdu, ktorý rieši množstvo sporov, kde vystupuje žalobca a uplatňuje si právo na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Zmluva o pôžičke sa svojím obsahom líši len v údajoch o spotrebiteľovi, výške pôžičky, jej splatnosti a zmluvnej pokute.

Tieto zmluvy sú formulárovými zmluvami, do ktorých sa údaje dopisujú. Žalobca v konaní nepreukázal, že by zmluvné podmienky boli individuálne dojednané.

V zmluve o pôžičke nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre žalobcu v prípade, že by on porušil ustanovenia zmluvy. Táto okolnosť spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a jej neprijateľnosť, čo spôsobuje jej neplatnosť.

Takéto dojednanie je v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50 eur, keďže si ju uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Súd pri zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že dohoda účastníkov o zmluvnej pokute v článku V. zmluvy o pôžičke je neprijateľná zmluvná podmienka, a preto je podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Podľa § 45 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu so spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré medzi účastníkmi neboli sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

V konaní bolo preukázané, že na základe zmluvy o pôžičke žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 130 eur, zmluvné strany sa súčasne dohodli na úroku z pôžičky vo výške 23,40 eur. Tento záväzok žalovaný v stanovenej lehote nesplnil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného

záväzku, a preto je povinný zaplatiť žalobcovi i úrok z omeškania podľa aktuálnej úrokovej sadzby počnúc nasledujúcim dňom, ku ktorému sa zaviazal pôžičku vrátiť, t.j. od 21. 4. 2014 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu ohľadom uplatnenej zmluvnej pokuty súd zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

O trovách konania súd rozhodol v intenciách citovaného ustanovenia a žalobcovi, ktorý mal neúspech v konaní v nepatrnej časti priznal plnú náhradu trov konania vo výške 16,50 eur, ktoré

pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnutie vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1,2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné

náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci
. /zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch
a exekučnom poriadku/.